

Helmikuun 13.

**Pyhittäjäisämme Martinianoksen
muisto**

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 4.säv.

Valiten kilvoituksen ja vaivan | Sinä, autuas isä, pakenit luoliin ja vuorille | ja puhdistit ja kaunistit mielesi näkemisessä kohti korkeutta. | Sen tähden Sinusta tuli Hengen jumalallinen astia, | Sinä autuas jumalankantaja, || munkkien kerskaus.

Sinä olit vapaaehtoinen marttyyri | ja oman itsesi tuomari ja syyttäjä, | sillä palaessasi sopimattoman hekuman tulella | Sinä, isä, sytytit roihuavan rovion ja heittäydyit sen keskelle. | Mutta taivaasta tuleva Hengen viileys virvoitti Sinut || ja muutti mahtavan myrskyn tyveneksi.

Sinä, autuas jumalankantajaisä, | asuit meren aaltojen keskellä välttääksesi käärmeen, | mutta sinnekin vihollinen toimitti ansaksi pahasta aallokosta pelastuneen naisen, | mutta merieläimillä ratsastaen Sinä palasit kuivalle maalle || ja kävit kilvoituksesi loppuun muukalaisena ja ahdistettuna.

Kunnia... nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira**

Oi nuhteeton Neitsytäiti, | muuta sieluni velttous ja heikkous terveydeksi ja voimaksi, | että pelvolla ja rakkaudella toteuttaisin Kristuksen käskyjä | ja niin välttäisin sietämättömän tulen | ja saisin Sinun kauttasi taivasosan || ja loputtoman elämän iankaikkisessa ilossa.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 4.säv.**

Kun puhdas Neitsyt | näki ihmisiä rakastavan Kristuksen ristiinnaulittuna | ja kylki keihään lävistämänä, | hän itki huutaen: | Mitä tämä on, Poikani? | Mitä kiittämätön kansa antaakaan Sinulle maksuksi siitä hyvästä, | mitä olet heille tehnyt? | Miksi kiiruhdat tekemään minut lapsettomaksi, oi rakkaimpani? | Oi laupias, || vapaaehtoinen ristiinnaulitsemisesi hämmästyttää minut.

Jos muisto osuu suuren paaston ulkopuolelle, veisaamme tämän stikiiran:

Kunnia... **2.säv.**

Iloitse, Sinä palestiinalaisten kallis ja ihailtava kunnia, | sillä Sinä koitit meille kirkkaan auringon tavoin. | Sinä, autuas, panit jäsenesi tuleen polttaen vihollisen koko vallan, | sillä se johdatti kimppuusi kaikkinaisia kiusauksia vuorilla, erämaissa ja saarilla. | Erämaassa se toi eteesi naisen, | ja meren kalliollakin se koitti kiusaamalla Sinua kiusata. | Oi viisas, autuas Martinianos, | älä lakkaa jatkuvasti rukoilemasta Kristusta meidän puolestamme, || jotka uskoen vietämme muistojuhlaasi.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira, 2.säv.**

Viaton Valtiatar, | Sinä olet enkelten ilo, | Sinä olet ihmisten kunnia, | Sinä olet uskovaisten toivo. | Sinuun turvaten me huudamme uskolla: | Oi Jumalan Morsian, | kunpa pääsisimme Sinua ylistäessämme Sinun esirukoustesesi kautta vihollisen nuolista, || sielun turmelevasta murheesta ja kaikista ahdistuksista.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 2.säv.**

Kun uuhi näki Sinut, | oman karitsansa ristillä naulojen lävistämänä, | hän suuresti hämmästyen valitti ja lausui itkien: | Kuinka Sinä, minun Poikani, | kuolet haluten repiä ensiksi luodun Aadamin käsikirjoituksen | ja pelastaa kuolemasta koko ihmiskunnan? | Kunnia olkoon taloudenhoidollesi, || oi ihmisiä rakastava!

Virrelmästikiiroina oktoekhoksen stikiirat.

Kunnia... 2.säv.

Jumalallisen rukouksen sytyttämänä, | kun kaunistuksenasi oli puhtauden vaate, | ja Sinussa asui Neitsestä syntynyt Kristus, | Sinä et joutunut naisen vaateen lumoihin etkä antautunut hekumalle, | vaan nousit auliisti Sinua palvelemaan tuleen sydämessäsi jumalallinen tuli. | Aineellisen ja ajallisen tulen avulla Sinä poltit himon tulen ja sammutit helvetin liekit. | Oi autuas Martinianos, | rukoile, että meidätkin pelastettaisiin tuhoavasta, || iankaikkisesta tulesta.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 2.säv.

Oi puhdas ja viaton, | taivu palvelijaisi rukouksiin ja anna meille kyynellähdä, | että voisimme pestä pois rikostemme tahrat | ja sammuttaa iankaikkisen, karvaan tulen liekit, | sillä Sinä täytät niiden rukoukset, | jotka koko sydämestään kutsuvat avukseen Sinua, || Herran Äitiä.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 2.säv.

Oi hyvyttäsi! | Oi ymmärryksen ylittävää laupeuttasi! | Oi suurta kärsivällisyyttäsi ja pitkämielisyyttäsi, | Sinä ikiaikainen Sana! | huusi Neitsyt valittaen. | Kuinka Sinä, joka olet kuolematon, halusit kuolla? | Minä näen suuren salaisuuden, | mutta kuitenkin kumarran kärsimyksiäsi, || jotka vapaaehtoisesti otit vastaan.

Tropari, 4.säv.

Sinä, autuas, | sammutit kyynelvirroin kiusausten liekit, | ja hillittyäsi meren aallot | ja petojen hyökkäykset | Sinä huusit: Ylistetty olet Sinä, kaikkivoimallinen, || joka pelastit minut tulesta ja hämmennyksestä!

Kunnia... nyt...

Jumalansynnyttäjän tropari

Aamupalveluksessa

Tavanmukaisen psalmiluennan jälkeen **kanoni**, jonka akrostikon on: Jumalallisin sanoin minä veisaan ylistystä teillesi, Sinä autuas. **Theofaneksen runo**.

1. veisu. **Irmossi**, 4.säv.

Kuivin jaloin kuljettuaan Punaisen meren syvyyden halki | muinainen Israel erämaassa | Mooseksen ristinmuotoisesti kohotettujen käten voimalla || karkotti pakosalle Amalekin sotajoukon.

Troparit

Haluten seurata Häntä, joka Sinun tähtesi kärsi vapaaehtoisen ristin ja haudan, Sinä, pyhittäjä, vetäydyit yksinäisyyteen, otit ristin kantaaksesi ja kuoletit ruumiin himot.

Viisas pyhittäjä, halaten päästä asumaan himottomuuden vuorelle Sinä vietit aikasi öin ja päivin pyrkimällä kohti Jumalaa paaston, pidättyväisyyden ja rukouksen kautta.

Kristus osoitti Sinut kirkon valaisijaksi ja hyveitten valkeutta säteille Sinä, kunniakas isä, valistat uskovaisten joukot ja karkotat sielujen repivän pimeyden.

Jumalansynnyttäjälle

Tiedämme, että yksin sinä olet säilynyt neitseenä synnytyksen jälkeenkin, sillä Sinä synnytit Luojan, Jumalan, ja kiedoit kapaloihin Hänet, joka jumalallisessa voimassaan kietoo maan pilviin.

3. veisu. Irmossi

Seurakuntasi iloitsee Sinusta, oi Kristus, ja huutaa: | Sinä, Herra, olet minun väkevyyteni, || turvani ja tukeni.

Troparit

Pitäen hengellisen sielusi soihdun hengessä palavana Sinä, pyhittäjä, pääsit asumaan häähuoneeseen.

Jumalisesti Sinä, Martinianos, sivuutit katoavaisen nautinnon kiiruhtaen tekemään omaksesi katoamattoman.

Kilvoituselämän ahtauden kautta Sinä, pyhittäjä, pääsit riemuiten paratiisiin ihanaan avaruuteen.

Jumalansynnyttäjälle

Kun Hän, joka asuu taivaassa, asettui asumaan sinun kohtuusi, oi Jumalan Äiti, Hän teki Sinut totisesti toiseksi, eläväksi taivaaksi.

Katismatroparit, 1.säv.

Jalkasi tukevasti jumalisuuden kalliolla | Sinä pyysit horjumattomana vihollisen juonien ympäröimänä. | Hekuman tulen Sinua polttaessa | Sinä heittäydyit tuleen ja osoitit vapaaehtoiseksi marttyyriksi Jumalan kaitselmuksen vilvoituksessa. | Kunnia Hänelle, joka antoi Sinulle voiman! | Kunnia Hänelle, joka Sinut seppelöi! | Kunnia Hänelle, || joka Sinun kauttasi jakaa kaikille parannuksia!

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän katismatropari, 1.säv.

Oi pyhä Neitsyt, ojenna jumalalliset kätesi, | joilla kannoit jumaluudessaan lihaksi tullutta Luojaa, | ja rukoile Häntä, että Hän pelastaisi kiusauksista, himoista ja vaaroista meidät, | jotka halulla Sinua ylistämme ja huudamme Sinulle: | Kunnia olkoon Sinut asunnokseen ottaneelle, | kunnia Sinusta ilmestyneelle, | kunnia Hänelle, || joka Sinun synnytyksesi kautta on meidät vapahtanut.

Tai kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.

Kun lain rikkojat naulitsivat Sinut, Vapahtaja, ristille | ja sotilaat lävistivät kylkesi, | puhdas Neitsyt valitti katkerasta sisimpänsä äidin tuskien raastamana. | Hän hämmästyti kärsivällisyytesi peljättävää suuruutta ja huusi: | Kunnia rakkaudellesi ihmisiä kohtaan! || Kunnia hyvydellesi! Kunnia ihmiset kuolemattomiksi tekevälle kuolemалlesi!

4. veisu. Irmossi

Nähtyään Sinut, vanhurskauden Auringon, | ristille ylennettynä | seurakunta hämmästyksen
valtaamana seisahtui ja oikeutetusti korotti äänensä: || Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Troparit

Kuritettuasi lihan ankaruudella Sinä, isä, sait puhtaaseen sydämeesi Hengen valkeuden ja huusit
iloiten: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Säteillen hengen valkeutta Sinä sivuutit pahojen henkien pimeän pilven veisaten suloisesti voimien
antajalle: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Ylistettävä Martinianos, Sinun sydämesi linnaa ei vihollinen voinut järkyttää pahuuden aalloilla,
sillä sen perustuksena oli Jumalan rakkaus.

Jumalansynnyttäjälle

Yksin Sinä olet osoittautunut enkeleitä korkeammaksi, sillä Sinä, Neitsyt, synnytit suuren neuvon
Enkelin, ja Hän valistaa kaikki, jotka huutavat: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

5. veisu. Irmossi

Sinä, oi minun Herrani, tulit valkeutena maailmaan, | pyhänä valkeutena, | käännättäen pois
tietämättömyyden synkstä pimeydestä ne, || jotka Sinulle uskolla ylistystä veisaavat.

Troparit

Kuka kykenisi kertomaan uroteoistasi, sillä Sinä vietit enkelten vertaista elämää maan päällä ja
kilvoittelit pyhästi.

Käyttäen turmeluksen välikappaletta hirmuvaltiat koitti pettää Sinut, isä, hekumalla, mutta kukistui
kestävyytesi edessä.

Sinä, autuas, olit vapaaehtoisesti oma tuomarisi, sillä astuen liekkeihin Sinä sammutit himojen
pätsin.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, oi Jumalan Morsian, olet meille murtumaton suojarahustus vihollisia vastaan. Sinusta me
olemme saaneet itsellemme pelastuksen ankkurin ja toivon.

6. veisu. Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, | huutaa Sinulle seurakunta, | joka armon kautta
puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä || Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla
verellä.

Troparit

Vihamielinen käärme hyökkäsi kimppuusi naisen kavalissa sanoissa, niin kuin kerran esi-isänkin
kimppuun, mutta viisas juonesi teki lopun sen kavaluudesta.

Rientäen pitkin tuonpuoleiseen lepoon johtavaa polkua Sinä, isä, et lakannut kiertämästä erämaita ja kaupunkeja monin taistoin.

Sinä, viisas, pakenit vuorille ja merelle, sait pyhitettyjen pyrkimyksesi hedelmäksi ihanan puhtauden ja tulit otolliseksi saamaan kirkkaan seppeleen.

Oi jumalankantaja, Sinä munkkien vakaa perustus, Sinä annoit tulen polttaa jäseniäsi ja niin sammutit Hengen vilvoituksella hekumain poltteen.

Jumalansynnyttäjälle

Asettuessaan sanoin selittämättömästi asumaan pyhitettyyn kohtuusi pyhä Sana pyhitti Sinut kokonaan. Rukoile hartaasti, että Hän pelastaisi palvelijasi.

Kontakki, 2.säv.

Ylistäkäämme veisuin ansionsa mukaisesti aina kunnioitettavaa Martinianosta, | jumalisuuden koeteltua harjoittajaa ja pyrkimykseltään jaloa kilvoittelijaa, | erämaan kärsivällistä asukasta ja eläjää, || sillä hän polki maahan käärmeen.

Iikossi

Maan äärestä toiseen on kaikunut sanoma ihanista hyveistäsi | ja jumalallisista taistoistasi, | sillä iältäsi nuorena Sinä halusit elää erämaissa | aina kohottaen Kristukselle veisuja, psalmeja ja rukouksia. | öin ja päivien kasvaen tuskissa ja kyynelissä | Sinä vietit elämäsi puhtaasti ja viisaasti saatoit häpeään pahuuden ruhtinaan, || sillä Sinä poljit maahan käärmeen.

Synaksario

Samana kuun 13:ntena päivänä pyhittäjäisämme Martinianoksen muisto.

Säkeitä

Sammutettuaan lihan tulen Martinianos vältti lähtiessään loputtoman tulen.

Kolmantenatoista Martinianos lähti ruumiista.

Samana päivänä pyhien apostolien ja marttyyrien Akylaksen ja Priskillan muisto.

Säkeitä

Nähdessään naisen mestattuna Akylas sanoi: Enkö minä, mies, kestäisi miehuullisesti kaulan katkaisua?

Samana päivänä muistellemme pyhittäjäisämme Eulogiosta, Aleksandrian patriarkkaa.

Säkeitä

Eulogios antoi Herralle sielunsa ja huusi sille: Ylistä Herraa.

Samana päivänä pyhät isä ja poika kuolivat ristiinnaulittuina.

Säkeitä

Oman Poikansa kärsimyksiin antaneen Isän puolesta isä kärsi ristin poikansa kanssa.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Persian pätsissä | Aabrahamin sukukunnan lapset | enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien polttamina huusivat: || Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Troparit

Jumalallisen käden ohjaamana Sinä, pyhittäjäisä, heittäydyit Joonan tavoin meren syvyyteen ja eläimillä ratsastaen Sinä pääsit kirkkaana kuivalle maalle.

Säälin mielin Sinä, isä, pelastit selvästi neidon karvaasta aallokosta ja asetit hänet järkkymättömänä jumalallisen tiedon kalliolle, jolla hän veisaa ja palvelee otollisesti Jumalaa.

Pelastuneena Jumalan käskyn voimalla meren aalloista Sinä annoit autuaana maksuna ruumiisi kuoletuksen ja täyden pyrkimyksen kohti kaikkien Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Sinusta, oi Jumalansynnyttäjä, nousi kunnian Aurinko ja valisti kaikkien uskovaisten sielut, jotka veisaavat jumalallisessa Hengessä: Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

8. veisu. Irmossi

Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammottavat kidat, | kun taas hurskautta rakastavat nuorukaiset miehuuteen vyöttäytyneinä | sammuttivat raivoavan tulen voiman huutaen: || Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Troparit

Sinä, isä, huusit: Herra, Sinä olet voimani ja ylistysveisuni, osani ja perintöni. Sinun vapaaehtoista kuolemaasi kantaen minä kierrän kaupunkeja ja maata. Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Kylmän turruttamatta mieltäsi ja helteen sieluasi polttamatta Sinä antauduit kaikin tavoin ahdistamaan lihaasi. Mielessäsi vanhurskasten autuus Sinä kestit ja huusit: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Viisas pyhittäjä, jumalallisen Hengen purjeen kiidättämänä Sinä kuljit keveästi halki elämän meren ja saavutit Jumalan valtakunnan sataman veisaten riemuissasi: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Nyt Sinä, pyhittäjä, asustat ruumiin pilven riisuttuasi valoisissa majoissa kirkkautenasi kilvoitusvaivojesi kutoma vaate ja veisaat puhtain sieluin: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Yliolennollinen tuli lihaksi Sinusta, oi Jumalan armoittama Valtiatar, lunastaakseen maailman turmeluksesta. Hän tuli voimaltaan ja tahdoltaan kaksinkertaisena, mutta persoonaltaan yhtenä, ja Hänelle me huudamme: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

9. veisu. Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, | erkani käsittä kulmakivi, Kristus, | joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. || Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Troparit

Puhtain mielin Sinä, pyhittäjä Martinianos, sait ottaa vastaan Hengen koko kirkkauden ja osoitit valkeudeksi, maasta kohoavaksi pylvääksi ja munkkien esikuvaksi.

Autuas isä, kilvan asettaja antaa Sinulle vaivojesi palkinnot, sillä Hänen lakejaan noudattaen Sinä taaksesi katsomatta säilytit puhtaan omantunnon todistuksen.

Elettyäsi enkelten vertaista elämää ja tultuasi hengeltäsi puhtaaksi Sinä, ylistettävä, asut nyt valkeudessa enkelten kanssa nauttien jumalallisesta nautinnosta, näkemisestä ja puhtaudesta.

Jumalassa viisas Martinianos, Sinä pyhitit ruumiisi, ajatuksesi ja sydämesi Herralle ja osoitit kilvoituksen tulossa loistavasti paistetuksi, hyväntuoksuiseksi uhriksi.

Jumalansynnyttäjälle

Hurskaasti me ylistämme veisuin Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsytäiti, kunnian Auringon keveää pilveä, josta Hän koitti ymmärryksen ylittäen ja valisti koko luomakunnan.

Eksapostilario, 3.säv.

Sinä, Martinianos, osoitit luonnon pakottajaksi, | vapaaehtoiseksi marttyyriksi ja naisten ohjaajaksi, | joiden kanssa Sinä vihollisen voitettuasi || nyt rukoilet meidän puolestamme.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 3.säv.

Kiitosvirsin me veisaamme rakkaudella Sinulle, | Jumalansynnyttäjä Neitsyt, | ja huudamme enkelin kanssa: Iloitse! || Iloitse, kunnian Kuninkaan aviota tuntematon Äiti!

Virrelmästikiirona oktoehoksen stikiirat.

Aamupalveluksen loppuosa tavan mukaisesti, ja päätös.